

IX kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **KOMISJI DO SPRAW PETYCJI**
(NR 102)
z dnia 22 lutego 2022 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 102)

22 lutego 2022 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na dezyderat nr 111 w sprawie wykonywania przepisów ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej w zakresie stosowania środków przymusu bezpośredniego przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej;
- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na dezyderat nr 128 w sprawie aktualizacji przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych;
- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 131 w sprawie możliwości wypłacania zaliczek na poczet kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu;
- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Rozwoju i Technologii na dezyderat nr 133 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie opłat ponoszonych przez członków spółdzielni przy ustanowieniu lub przeniesieniu własności lokalu oraz objęcia stawkami taksy notarialnej podatku VAT;
- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na dezyderat nr 135 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 295 ze zm.) w zakresie przyznania uprawnień do ulgowych przejazdów aplikantom radcowskim, adwokackim, notarialnym i komorniczym (BKSP-144-IX-505/21).
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2021 r. poz. 685 ze zm.) w zakresie określenia podatników tego podatku (BKSP-144-IX-510/21);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r. poz. 281 ze zm.) w zakresie penalizacji wprowadzania w błąd innych osób z przyczyn uzasadnionych ich interesem (BKSP-144-IX-522/21);

- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2021 r. poz. 685 ze zm.) w zakresie wysokości stawki podatku w przypadku sprzedaży towarów wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez polskiego przedsiębiorcę (BKSP-144-IX-525/21);
- rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie wyborów członków Krajowej Rady Sądownictwa oraz Prokuratora Generalnego (BKSP-144-IX-523/21).

W posiedzeniu udział wzięli: **Mariusz Cichomski** dyrektor Departamentu Porządku Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji wraz ze współpracownikami, **Anna Mytyk** zastępca dyrektora Departamentu Podatku od Towarów i Usług Ministerstwa Finansów, **Juliusz Tetzlaff** dyrektor Departamentu Mieszkalnictwa Ministerstwa Rozwoju i Technologii wraz ze współpracownikami, **Artur Buzakowski** naczelnik wydziału Departamentu Budżetu Ministerstwa Infrastruktury, **Konrad Lipiński** doradca prawny w Najwyższej Izbie Kontroli, **Beata Wiraszka-Bereza** główny specjalista w Departamencie Legislacyjnym Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości, **Krzysztof Pater** stały doradca Komisji, **Tomasz Kuszlejko** asystent przewodniczącego Komisji oraz **Marianna Maroszek** z Biura Poselskiego pośła Sławomira Jana Piechoty.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** oraz **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, witam. Otwieram 102. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. Na początek proszę wszystkich członków Komisji o potwierdzenie udziału w posiedzeniu, abyśmy mogli ustalić kworum, wymagane regulaminem Sejmu do prawidłowego prowadzenia posiedzenia obrad. Przypomnę, że posiedzenie prowadzone jest z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej umożliwiających porozumiewanie się na odległość. Chęć zabrania głosu na posiedzeniu Komisji należy zgłosić na adres poczty elektronicznej Komisji do Spraw Petycji lub poprzez czat w odpowiedniej aplikacji. Informuję także, że posłowie członkowie Komisji obecni na sali podczas posiedzenia głosują przy pomocy urządzenia do głosowania sprzężonego z mikrofonem, a wówczas nie logują się w systemie komunikacji zdalnej. Proszę zatem o potwierdzenie udziału w posiedzeniu poprzez naciśnięcie dowolnego przycisku w systemie do głosowania, a w tym czasie przedstawię projekt porządku tego posiedzenia.

W punkcie pierwszym – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na dezyderat nr 111 w sprawie wykonywania przepisów ustawy z 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej w zakresie stosowania środków przymusu bezpośredniego przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej. W punkcie drugim – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na dezyderat nr 128 w sprawie aktualizacji przepisów ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych. W punkcie trzecim – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 131 w sprawie możliwości wypłacania zaliczek na poczet kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu. W punkcie czwartym – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Rozwoju i Technologii na dezyderat nr 133 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie opłat ponoszonych przez członków spółdzielni przy ustanowieniu lub przeniesieniu własności lokalu oraz objęcia stawkami taksy notarialnej podatku VAT. W punkcie piątym – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na dezyderat nr 135 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie przepisów ustawy z 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. W punkcie szóstym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego. W punkcie siódmym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany

ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług. W punkcie ósmym – petycja w sprawie zmiany ustawy z 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń. W punkcie dziewiątym – petycja w sprawie zmiany ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług. W punkcie dziesiątym – petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie wyborów członków Krajowej Rady Sądownictwa oraz Prokuratora Generalnego.

Szanowni państwo, w systemie logowania czytam, że zarejestrowała się odpowiednia liczba posłów. Dziękuję. Stwierdzam, iż łącznie z obecnymi na sali posiedzeń, mamy kworum wymagane do prowadzenia obrad.

Czy są uwagi do porządku posiedzenia? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła porządek posiedzenia. Przystępujemy do jego realizacji.

Proszę przedstawiciela Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 111 w sprawie wykonywania przepisów ustawy z 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej.

Zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Renata Leoniak:

Dzień dobry. Renata Leoniak, zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dzień dobry, witamy panią dyrektor.

Zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego MSWiA Renata Leoniak:

Szanowny panie przewodniczący, szanowni państwo, minister spraw wewnętrznych w odpowiedzi na dezyderat nr 111 bardzo szczegółowo wyjaśnił kwestie jeżeli chodzi o przepisy prawne dotyczące regulacji użycia i wykorzystania paralizatora, czyli przedmiotów przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej. Odniósł się również do kwestii szkoleń, do kwestii nadzoru nad działaniami Policji w tym zakresie, jak również do dokumentowania kontroli oraz przedstawił statystykę w tym zakresie.

Jeżeli chodzi o przepisy prawne, to ustawa bardzo szczegółowo określa zasady ogólne użycia środków przymusu bezpośredniego, które odnoszą się oczywiście również do przedmiotów przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej. Przede wszystkim należy wskazać, że zastosowanie paralizatora powoduje nieporównywalnie mniejszą dolegliwość dla osób wobec których go zastosowano niż użycie broni palnej. Dodatkowo należy też zauważyć, że stosowanie paralizatorów ogranicza do minimum niebezpieczeństwo przypadkowego narażenia osób na utratę życia lub zdrowia.

W ustawie wskazano wprost, że przypadki, w których mogą być zastosowane te środki przymusu, jest to katalog zamknięty. W szczególności należy wskazać tutaj na otwarcie bezpośredniego bezprawnego zamachu na życie, przeciwdziałanie czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachu na życie, o przeciwdziałanie niszczeniu mienia, przeciwdziałanie zamachowi na ochraniające obiekty. Wszystkie te przypadki szczegółowo określa art. 25 ustawy. Funkcjonariusz podejmując decyzję o użyciu danego środka przymusu jest zobligowany do tego, żeby ten środek był adekwatny, żeby wyrządzał minimalną szkodę. Określone są też zasady łączenia środków, czyli kiedy, w którym momencie można łączyć ze sobą dane środki przymusu bezpośredniego. Użycie lub wykorzystanie musi być w sposób niezbędny do osiągnięcia celów proporcjonalnie do stopnia zagrożenia – musi to być środek o najmniejszej dolegliwości. Przy czym w przypadku paralizatorów stosuje się, gdy inne środki nie mogą zostać wykorzystane. Jest to bardzo ważna zasada – zasada subsydiarności.

Teraz zarówno ministerstwo, jak i Komenda Główna Policji również bardzo dużą uwagę przykładają do szkoleń policjantów. Zostały wydane przepisy wewnętrzne przez Komendanta Głównego Policji – jest to decyzja 337 – która reguluje program kursu specjalistycznego dla instruktorów w zakresie posługiwania się przedmiotami przeznaczonymi do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej. Szkolenie to wykonują wyłącznie szkoły policyjne. Kurs taki obejmuje m.in. udzielanie pierwszej pomocy. Oczywiście wszystkie umiejętności związane z użyciem tego środka czy z wykorzystaniem tego środka przymusu kończy się egzaminem teoretycznym i praktycznym. Na podstawie tej decyzji opracowano jednolity program szkolenia dla wszystkich komend woje-

wódkich w ramach doskonalenia zawodowego lokalnego w zakresie posługiwania się paralizatorem. Czyli jakby szkolenie obejmuje zarówno instruktorów, jak i ci instruktorzy potem szkolą policjantów, którzy na co dzień w różnych sytuacjach wykorzystują te paralizatory lub używają i tylko ci policjanci mogą to robić, inni nie mają do tego uprawnień. Jedynie ci, którzy właśnie pozytywnie zakończyli te kursy z pozytywnym wynikiem egzaminu.

Również jeżeli chodzi o nadzór, biorąc pod uwagę, że użycie tego środka przymusu, przynajmniej te przypadki, które znamy, podważały w jakiś sposób zaufanie społeczne do Policji, podjęto działania, żeby zapewnić bardzo dobry i bardzo dokładny szczegółowy nadzór nad użyciem i wykorzystaniem tego środka.

Obowiązkiem prowadzącego odprawę policjantów do służby patrolowej jest sprawdzenie znajomości przez policjantów zasad użycia lub wykorzystania tego środka przymusu bezpośredniego. Obowiązek ten został określony zarządzeniem nr 768 Komendanta Głównego Policji z 14 sierpnia 2007 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów pełniących służbę patrolową oraz koordynacji działań o charakterze prewencyjnym. Odpowiedzialnymi za nadzór są komendanci wojewódzcy, natomiast komendanci powiatowi oraz komisariatów w zakresie jednostek im podległych. Tożsame regulacje zostały wprowadzone również zarządzeniem nr 5 Komendanta Głównego Policji w sprawie metod i form wykonywania zadań przez dzielnicowych i kierownika dzielnicowych. Kierownik dzielnicowych określa częstotliwość i formy nadzoru nad wykonywaniem zadań przez poszczególnych dzielnicowych.

Niezależnie od tego, w celu podniesienia efektywności tego nadzoru, komendant główny wydał wytyczne nr 4 z 18 lipca 2017 r. w sprawie wybranych procedur i sposobu sprawowania nadzoru nad postępowaniem policjantów lub innych wyznaczonych osób z przedmiotami przeznaczonymi do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej.

Podkreślenia również wymaga, że art. 51 ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej nakłada obowiązek dokumentowania przez policjantów użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego by nastąpiły skutki w postaci zranienia czy śmierci osoby albo śmierci zwierzęcia. Należy wskazać, że tutaj komendant główny podjął decyzję, aby w przypadku Policji każdy taki przypadek był udokumentowany. Policjant dokumentuje tę sytuację w notatce i przekazuje bezpośrednio przełożonemu. Natomiast bezpośredni przełożony jest zobligowany do dokonania analizy tego przypadku. W sytuacji, kiedy zostały ujawnione jakieś nieprawidłowości, w tej sytuacji przełożeni zobowiązani są do niezwłocznego poinformowania o tym komendanta wojewódzkiego, a następnie Komendanta Głównego Policji za pośrednictwem kierowników ... do spraw prewencji. Również ten obszar jest objęty kontrolą.

W latach 2018-2021 biuro kontroli przeprowadziło 10 takich kontroli, badając różne obszary m.in. wdrożenie realizacji wytycznych, dokumentowanie użycia wykorzystania tych środków przymusu, czynności związane z obsługą przedmiotów, czy też nadzorem przełożonych nad czynnościami wykonywanymi przez policjantów. Ujawnione podczas kontroli nieprawidłowości nie wiązały się z nieprzestrzeganiem wymagań i zasad określonych w ustawie, dotyczyły wyłącznie wewnętrznych procedur. Ogólna analiza wyników tych kontroli nie wykazała, aby stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły, tak jak wspomniałam wyżej, tych właśnie przepisów ustawy.

Również w odpowiedzi na dezyderat, minister przedstawił dane statystyczne dotyczące użycia i wykorzystania środków przymusu. Może wcześniej jeszcze powiem, że według stanu na 31 grudnia w Policji znajdowało się 2106 paralizatorów, z tego 1646 zostało wyposażonych w kamery rejestrujące obraz i dźwięk. Jest to niezwykle istotne z punktu widzenia nadzoru i potem oceny prawidłowości przeprowadzanych czynności.

Teraz odnośnie statystyki, tak jak państwu wskazaliśmy, jeżeli chodzi o Policję, w 2019 r. w 271 przypadkach policjanci użyli paralizatorów, z czego sześć miało charakter skutkowy. W sześciu przypadkach zostały one wykorzystane, nie odnotowano tutaj żadnego przypadku skutkowego. W dwóch przypadkach ujawniono nieprawidłowości w zakresie użycia lub wykorzystania paralizatora, użycie w obu przypadkach było zasadne. Nieprawidłowości te polegały np. na nieprzekazaniu notatki służbowej przeło-

żonemu – przeprowadzono wówczas instruktaż dla policjanta – jak również na nieudokumentowaniu użycia w notatniku służbowym niezależnie od sporządzonej notatki i tutaj przeprowadzono czynności wyjaśniające zakończone rozmową dyscyplinarną.

Jeżeli chodzi o 2020 r., to policjanci użyli paralizatora w 327 przypadkach, z czego sześć miało charakter skutkowy, w dziewięciu przypadkach... W trzech przypadkach – może jeszcze dopowiem – sondy usunął personel medyczny, trzy osoby doznały obrażeń ciała, w tym ciała w trakcie obezwładnienia. W dziewięciu przypadkach policjanci wykorzystali paralizatory, nie odnotowano żadnego przypadku skutkowego. W 2020 r. nie ujawniono nieprawidłowości w zakresie użycia lub wykorzystania tego środka przymusu bezpośredniego.

Jeżeli chodzi o 2021 r., to już mamy dane za cały rok, i z przekazanych informacji wynika, że policjanci użyli paralizatora w 282 przypadkach, w dziewięciu przypadkach został on wykorzystany. Był jeden przypadek skutkowy oraz ujawniono dwie nieprawidłowości. W pierwszym przypadku dotyczyło to tego, że policjant ponownie nacisnął spust tasera. Zostały przeprowadzone czynności wyjaśniające i z policjantem przeprowadzono rozmowę dyscyplinującą. W drugim przypadku stwierdzono, że nastąpiło użycie niezgodnie z przypadkami ustawy o środkach przymusu bezpośredniego. Sprawa została skierowana do prokuratury rejonowej, niemniej prokuratura nie wszczęła postępowania, uznając, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Może jeszcze dopowiem, jeżeli chodzi o inne służby – to jest Straż Graniczną. Mamy tutaj informację, jeżeli chodzi o 2019-2020 r., że stwierdzono cztery przypadki użycia paralizatora, nie odnotowano żadnych skarg w tym zakresie. SOP w ogóle nie posiada paralizatorów, przynajmniej na ten moment – oczywiście posiada uprawnienia – i w związku z tym nie ma w tym zakresie doświadczeń.

Podsumowując, szanowni państwo, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji podtrzymuje wcześniejsze stanowisko, że ten środek jest niezbędny, jest bardzo potrzebny, jeżeli chodzi o działania funkcjonariuszy. Przede wszystkim jest to środek, który jest używany – może nie zastępuje – jednak bezpośrednio przed użyciem broni palnej, więc jakby być może właśnie przez ten środek można osiągnąć cel nie używając broni palnej, której skutki są naprawdę już bardzo poważne. Tym samym pozbawienie funkcjonariuszy możliwości użycia paralizatorów może w konsekwencji prowadzić właśnie do zwiększenia użycia przypadków broni palnej i powodować poważniejsze skutki dla osób, wobec których funkcjonariusze podejmują czynności. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Petycję referował pan poseł Marcin Duszek, bardzo proszę pana posła o stanowisko.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, wnoszę o przyjęcie odpowiedzi na dezyderat.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę.

Czy nasz stały doradca pan Krzysztof Pater zechciałby się odnieść do tej odpowiedzi? Bardzo proszę, witamy pana.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Dzień dobry państwu. Odpowiedź jest absolutnie wyczerpująca. Czego mi brakowało, żeby mieć naprawdę pełną informację, to kwestii skutków medycznych użycia, czy jakieś były? Ponieważ wydaje się, że autorowi petycji chodziło o potencjalne skutki medyczne, to była przesłanka podstawowa.

Jest taki fragment „sondy usunął personel medyczny”, to chyba duży skrót dla profesjonalistów, co to znaczy sonda?

Zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego MSWiA Renata Leoniak:

Sondy, to znaczy użycie paralizatora może nastąpić za pomocą cartridge'a, czyli wystrzela się taką sondę lub bezpośredniego zetknięcia paralizatora z ciałem, z osobą. Użycie cartridge'a, to właśnie chodzi o to, że jest skierowana taka sonda i wtedy właśnie dla bezpieczeństwa tej osoby, wobec której użyto paralizatora, tę sondę usuwa personel medyczny.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Jest zatem rekomendacja by przyjąć odpowiedź Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na dezyderat nr 111. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła odpowiedź.

Dziękujemy, pani dyrektor.

Zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego MSWiA Renata Leoniak:

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Przechodzimy do kolejnego punktu. Ponownie proszę przedstawiciela Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o przedstawienie odpowiedzi tym razem na dezyderat nr 128 w sprawie aktualizacji przepisów ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych. Witamy.

Dyrektor Departamentu Porządku Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Mariusz Cichomski:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, Mariusz Cichomski dyrektor Departamentu Porządku Publicznego MSWiA.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Witamy pana dyrektora. Prosimy o przedstawienie odpowiedzi.

Dyrektor Departamentu Porządku Publicznego MSWiA Mariusz Cichomski:

Szanowni państwo, odpowiedź na dezyderat Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji jest tożsama z opinią przedstawioną przez Biuro Analiz Sejmowych na potrzeby niniejszej petycji. Mamy tutaj dwa kierunkowe wnioski, jeden w zakresie dokonania nowelizacji art. 1 ust. 2 ustawy o strażach gminnych, który mówi, że straże spełniają służebną rolę wobec społeczności lokalnej wykonując swoje zadania z poszanowaniem godności i praw obywateli. Właśnie o to końcowe sformułowanie „godności i praw obywateli” tego dotyczy wniosek, to znaczy wskazano tutaj na niezgodność z art. 30 Konstytucji, ponieważ ograniczamy się wyłącznie do kategorii obywateli, a nie do wszystkich osób przebywających na terytorium Rzeczypospolitej.

Proszę państwa, analogicznie jak Biuro Analiz Sejmowych, też wychodzimy z założenia, że ten przepis ma charakter wyłącznie informacyjny, nie ma on wartości merytorycznej o tyle, że art. 30 Konstytucji wyraża wprost poszanowanie godności wszystkich osób znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, godności praw człowieka i obywatela, czyli mamy tutaj obydwa człony. Zaś zgodnie z art. 8 ust. 2 Konstytucji – Konstytucja stosowana jest wprost i w tym momencie to jest wytyczna do działania tak samo dla wszystkich służb, wszystkich organów, jak i straży gminnych. W związku z tym z punktu widzenia normatywnego, ta interwencja legislacyjna nie ma znaczenia. Ba, można powiedzieć w drugą stronę, że tak naprawdę, gdyby w ogóle odwołania do kwestii poszanowania godności, w tym wypadku godności praw obywatela w ustawie o strażach gminnych nie było, to i tak nie zmieniałoby to w żadnym wypadku obowiązków leżących po stronie funkcjonariuszy, w tym wypadku strażników stosujących prawo czy wykonujących czynności ustawowe. W związku z tym w naszej opinii oddzielna interwencja legislacyjna w tym zakresie nie jest niezbędna. Można to zrobić przy okazji innych, ewentualnie szerszych zmian. Natomiast nie jest to bezwzględnie istotne z punktu widzenia bieżącego stosowania prawa.

Natomiast drugi, jak najbardziej słuszny, postulat zawarty w petycji odnoszący się do błędnego odesłania w art. 17 ustawy o strażach gminnych, o ile następuje tu rzeczywiście błędne odesłanie do innego artykułu, który wcześniej był bezustępowy, a następnie w trakcie jednej z nowelizacji w 2009 r. zyskał ustęp, w związku z tym przepis odsyłający nie widzi owego ustępu tylko odsyła do punktów, wymaga zmiany. Natomiast nie jest to też przedmiotem, który wymaga bezpośredniej interwencji ustawowej ze względu na to, że sposób stosowania wynikający z wykładni celowościowej tego artykułu nie wskazuje na możliwość odwrotnej interpretacji czy niepoprawnej interpretacji z punktu widzenia zamieszczonego celu, ponieważ punkty wyłącznie są uwzględnione w jednym z dwóch ustępów w tym artykule, w związku z tym daje się odczytać jego brzmienie.

Z punktu widzenia stricte celowościowego, to jest odwołanie do art. 11, literalnie wskazane to jest 11 pkt 5 i 9, a powinno być 11 ust. 1 pkt 5 i 9.

Proszę państwa, mogę zadeklarować, że w przypadku podjęcia inicjatywy ustawodawczej w jakimkolwiek zakresie dotyczącym zmiany ustawy o strażach gminnych, minister spraw wewnętrznych i administracji uwzględni ten postulat i dokona stosownej nowelizacji korygującej ten błąd w odesłaniu. Jakiś czas temu, jako Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, podjęliśmy inicjatywę we współpracy z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego w zakresie badania potrzeb zmian regulacyjnych, jeśli chodzi o ustawę o strażach gminnych. Poprzez komisję wspólną rządu i samorządu wystąpiliśmy do samorządów o zgłaszanie ewentualnych postulatów. Mamy też pewną grupę postulatów, które wydaje nam się, że warto byłoby wprowadzić jako zmiany w ustawie o strażach gminnych. W związku z tym w przypadku uruchomienia inicjatywy ustawodawczej w tym zakresie stosowna zmiana również w odniesieniu do art. 17 zostanie uwzględniona. Dziękuję uprzejmie. Pozostaję do państwa dyspozycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu dyrektorowi. Petycję referowała pani przewodnicząca Urszula Augustyn. Bardzo proszę panią przewodniczącą o przedstawienie stanowiska.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Szanowni państwo, odpowiedź jest wyczerpująca. Mnie najbardziej cieszy ten ostatni fragment, w którym jest mowa o tym, że i ministerstwo i Komisja Wspólna Rządu i Samorządu będą dyskutować na ten temat. Tylko niestety nigdzie nie doczytałam się, czy to już są rozmowy, które trwają? Czy te uzgodnienia są w trakcie? Czy debatujecie państwo na temat tego, jaka powinna być rola straży miejskiej? Czy ewentualne rozwiązanie systemowe będzie wprowadzone w jakimś w miarę przewidywalnym czasie? Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zgłosić jakieś uwagi? Nie słyszę. Proszę zatem pana dyrektora.

Dyrektor Departamentu Porządku Publicznego MSWiA Mariusz Cichomski:

Panie przewodniczący, pani przewodnicząca, formalnie wystąpiliśmy do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego – tam jest zespół, który m.in. zajmuje się kwestiami związanymi z różnymi aspektami bezpieczeństwa – o zgłaszanie postulatów w tym zakresie. Przedstawiliśmy też nasze propozycje, które wydają nam się istotne z punktu widzenia doświadczeń ministerstwa, ewentualnie Policji. Pamiętajmy, że ministerstwo nie sprawuje nadzoru nad funkcjonowaniem straży gminnej, ale z punktu widzenia naszej praktyki, bądź praktyki Policji, która częściowo realizuje nadzór w imieniu wojewodów, zresztą Policja, jak państwo doskonale wiecie, na podstawie ... ustawowych bezpośrednio współdziała ze strażami gminnymi, więc część postulatów zostało sformułowanych. Mamy nadzieję w krótkim czasie wrócić jeszcze raz do dyskusji na temat, jakby podsumować dotychczasową dyskusję na poziomie Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu, i w zależności od decyzji, tutaj też przede wszystkim stanowiska strony samorządowej – pamiętajmy o tym, że są to formacje tworzone fakultatywnie przez samorządy – będzie zależała ewentualnie nasza inicjatywa ustawodawcza w tym zakresie. Natomiast chcę podkreślić, że bez względu na jej zakres i tak ten postulat na pewno uwzględnimy, bo jest oczywisty.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękujemy panu dyrektorowi. Również nasz stały doradca pan Krzysztof Pater rekomenduje przyjęcie odpowiedzi. Tak, pani przewodnicząca? Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła odpowiedź Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na dezyderat nr 128.

Dziękuję panu dyrektorowi.

W kolejnym punkcie proszę przedstawiciela Ministra Sprawiedliwości o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 131 w sprawie możliwości wypłacania zaliczek na poczet kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Główny specjalista w Departamencie Legislacyjnym Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości Beata Wiraszka-Bereza:

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, Beata Wiraszka-Bereza, główny specjalista w Departamencie Legislacyjnym Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości. Pozwolę sobie przedstawić odpowiedź Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 131, który dotyczył wprowadzenia zmian w zakresie Kodeksu postępowania karnego w kierunku wprowadzenia możliwości wypłacania zaliczek na poczet kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu czy to przez adwokata, czy przez radcę prawnego.

Generalnie chciałabym podkreślić, że ten postulat wprowadzający jako zasadę regulowania należności zaliczkowo nie wpisuje się w rozwiązania systemowe. Stanowi wyłom od rozwiązań systemowych. Opiera się na argumentacji związanej jednak z długotrwałością postępowań karnych, które autor petycji wiąże z wieloosobowymi, skomplikowanymi postępowaniami, które jednakowoż nie są regułą w postępowaniu karnym. Czyli powołanie się na sprawy typu Amber Gold, tudzież inne sprawy nie powoduje, nie powinno stanowić argumentu by generalnie co do zasady zmienić system, który opiera się na pewnej łączności orzeczeń i rozstrzygnięć wydanych w danej sprawie. W aktualnym systemie rozstrzygnięcie o kosztach procesu, w skład którego wchodzi również koszty nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu, stanowi integralną część rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie.

Rozstrzygnięcie w tym zakresie opiera się o stosowne rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej przez radcę prawnego z urzędu, jak również adwokata z urzędu. Zgodnie z tymi rozporządzeniami na wynagrodzenie przedstawicieli tych zawodów prawniczych sprawujących pomoc prawną składają się: zwrot wydatków poniesionych, jak również opłata. Zarówno jedna, jak i druga część tego wynagrodzenia nie są z góry ustalone. Zarówno wydatki, jak i opłata mogą ewoluować, zwiększać się aż do momentu zakończenia postępowania. W przypadku opłaty można ją podnieść nawet o 150% w zależności od aktywności adwokata czy radcy prawnego, w tym liczby stawianictw w sądzie, podejmowanych czynności czy też wkładu w przyczynienie się do wyjaśnienia okoliczności sprawy. Wszystkie te okoliczności mogą podlegać ocenie jedynie w sytuacji, w której mamy do czynienia z zakończonym postępowaniem.

Przepis art. 226 Kodeksu postępowania karnego co prawda przewiduje możliwość odrębnego rozstrzygnięcia o kosztach procesu niezależnie od rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, ale zawsze zapada wówczas, kiedy takie orzeczenie już de facto zapadło. Trzeba również podkreślić, że orzeczenie o kosztach postępowania jest orzeczeniem, które ma wpływ na sytuację osoby, która tym danym wyrokiem sądu karnego będzie objęta, czyli przede wszystkim skazanego. W jego przypadku rozstrzygnięcie jednoznaczne o kosztach postępowania całościowe ma charakter gwarancyjny z uwagi na to, że podlega jego ocenie, jak również ewentualnej ocenie w toku postępowania kontrolnego.

Trzeba także zauważyć, że ta zmiana kodeksowa jest zmianą dotyczącą tylko jednej gałęzi prawa. Pomoc prawna nie jest udzielana wyłącznie w postępowaniu karnym, a więc tym samym jakby nawet sposób wyboru ewentualnej zmiany tutaj przez wnoszącego petycję jest w pewnym sensie ułomny z uwagi na to, że wprowadzenie tego rodzaju rozwiązań tworzyłoby kompletną niespójność systemową, jeśli chodzi o pozostałe gałęzie prawa w zakresie których ewentualnie tego rodzaju pomoc prawna miałyby być udzielona. Wydaje się, że z tej perspektywy, podkreślając to, że jednak mimo wszystko długotrwałość postępowania, skomplikowanie spraw, to nie jest regułą postępowań karnych. Większość spraw jednak to są sprawy o dużo prostszym charakterze, wydaje się niecelowym i nieuzasadnionym wprowadzanie rozwiązań systemowych, które co do zasady zmieniałyby sposób wypłaty wynagrodzenia z tytułu świadczonej pomocy prawnej z urzędu. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Referowałem tę petycję, dlatego chciałbym się odnieść do przedstawionej odpowiedzi. W moim przekonaniu autor petycji nie postulował przejścia w system

zaliczkowania wynagrodzenia jako stałej reguły postępowania. Natomiast wnoszący petycję wskazywał, że są sytuacje, w których postępowanie trwa długo. Te wydatki realizujący pomoc prawną ponosi na bieżąco. Natomiast sąd nie może w świetle tych tu przywoływanych też w petycji orzeczeń, nawet gdyby chciał, nie ma podstawy prawnej do zaliczkowego wyliczenia i zaliczkowej wypłaty tego wynagrodzenia za realizowaną pomoc prawną.

Wydaje się, tak ja to rozumiem, że postulat dotyczył wprowadzenia możliwości, żeby sąd oceniając etap postępowania i jego dalsze perspektywy, czyli mając też świadomość, że postępowanie w konkretnej sprawie jest skomplikowane i będzie trwało kolejne miesiące mógł raz na jakiś czas dokonać jednak takiego zaliczkowego podsumowania tego wynagrodzenia i dokonać tej wypłaty.

Autor petycji powołuje się na korespondencję Okręgowej Rady Adwokackiej w Łodzi z roku 2013 pomiędzy dziekanem tej rady a ówczesnym prezesem Sądu Apelacyjnego w Łodzi, w której prezes Sądu Apelacyjnego kategorycznie stwierdził, że brak jest podstaw do orzeczenia w przedmiocie kosztów na etapie wcześniejszym niż orzeczenie kończące postępowanie w sprawie. W moim przekonaniu, tu nie chodzi o obligatoryjne zobowiązanie sądu do zaliczkowych wypłat, ale generalnie o stworzenie takiej otwartej klauzuli, że sąd właśnie uznając skomplikowany charakter sprawy, długość trwania tego postępowania i dalszą perspektywę, że sąd mógłby wtedy zaliczkowo wyliczyć i wypłacić takie wynagrodzenie. Z jednej strony mobilizowałoby to wykonujących taką pomoc prawną do staranności, z drugiej strony nie obciążałoby ich, że będą prowadzić taką sprawę z zastępstwem realizując tę zastępczą pomoc prawną przez wiele miesięcy, czy nawet przez wiele lat, a wynagrodzenie dostaną dopiero w odległej przyszłości. Czyli to jest ten zasadniczy postulat, i myślę, że to jest postulat racjonalny i wart uwzględnienia, wart wprowadzenia takiej fakultatywnej klauzuli.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Bardzo proszę, pan poseł Grzegorz Wojciechowski.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, pani dyrektor, nie bardzo mogę się zgodzić z przedstawioną statystyką. Statystyka, którą zaprezentowała pani dyrektor, przedstawia zupełnie coś innego niż to, o czym mówimy. Pomoc prawna przede wszystkim jest właśnie dla tych skomplikowanych, a nie wszystkich. Porównywanie tej statystyki z pomocą prawną to akurat w żaden sposób nie jest adekwatne. Ponadto chciałem też zwrócić uwagę, że w przypadku np. biegłych, kiedy wydają opinie, później wydają opinie uzupełniające, jakieś aktualizacje czy coś, otrzymują wynagrodzenie w miarę jak składają opinie. Jest też niby zaliczka na koszt sporządzenia danej opinii, ale jest to wynagrodzenie za określoną czynność w sprawie za stawiennictwo. Natomiast tutaj akurat adwokaci czy też wszystkie osoby, które reprezentują w sądzie swoich klientów z urzędu, mają ten problem, że czasami – najczęściej nie z ich winy czy w ogóle bez ich winy – to postępowanie trwa, więc mogą się zastanowić czy przypadkiem na wszelki wypadek nie uwzględnić tego wynagrodzenia w testamencie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Jeszcze chciałem spytać pana Krzysztofa Patera o pana stanowisko, co do odpowiedzi przedstawionej przez panią.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Podzielim pogląd pana przewodniczącego. Rzeczywiście z punktu widzenia ekonomicznego, w przypadku kiedy postępowanie jest długie, tak de facto osoba świadcząca pomoc prawną z urzędu, a więc z przymusu państwa, jest także przymuszana do kredytowania Skarbu Państwa i to w przypadku krótkiego okresu, to oczywiście jest do przyjęcia i akceptowalne. Natomiast w przypadku okresu długiego albo w przypadku wysokich kwot, to jest to jednak znak zapytania, bo przymus ekonomiczny nakładany na obywateli jest generalnie konstytucyjnie bardzo ograniczony. W związku z tym rzeczywiście wskazane byłoby poszukanie rozwiązania, w którym może nastąpić zaliczkowanie. Sąd ma rozeznanie i na pewno nie przeplaci, nie doprowadzi do sytuacji, w której kwota zali-

czek wypłaconych byłaby wyższa niż finalna kwota zobowiązania Skarbu Państwa wobec osoby świadczącej pomoc prawną.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Bardzo proszę o odniesienie się do tych uwag.

Główny specjalista w Departamencie Legislacyjnym Prawa Karnego MS Beata Wiraszka-Bereza:

Bardzo króciutko chciałabym wskazać, że jeśli chodzi o kwestie korzystania z pomocy prawnej z urzędu, to nie ma to de facto związku ze skomplikowaniem sprawy. Pomoc prawna jest udzielana z urzędu w sytuacjach określonych w art. 79 Kodeksu postępowania karnego, kiedy mamy do czynienia z małoletnim oskarżonym, oskarżonym głuchym, niemym, niewidomym, oskarżonym co do którego zachodzi wątpliwość czy w chwili czynu miał zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania własnym postępowaniem, a także czy nie zachodzi uzasadniona wątpliwość co do tego czy jest w stanie w postępowaniu prowadzić obronę w sposób samodzielny. Również takim warunkiem przyznania pomocy prawnej z urzędu jest kwestia po prostu niezamieszkania oskarżonego, czyli kwestia jego...

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Tak, tak, proszę pani, my to rozumiemy, tylko to są dwie różne kwestie. Kwestia komu przysługuje pomoc prawna, a to, że postępowanie się przedłuża i że realizujący tę pomoc prawną będzie oczekiwał bardzo długo na zwrot kosztów, na wynagrodzenie.

Główny specjalista w Departamencie Legislacyjnym Prawa Karnego MS Beata Wiraszka-Bereza:

Nie jest porównywalna również sytuacja adwokata z sytuacją biegłego. Biegły otrzymuje do wykonania opinię, ekspertyzę, której zakres jest określony, a po jej wykonaniu otrzymuje wynagrodzenie co do zasady na podstawie wystawionego przez siebie rachunku wynagrodzenie. Jest to nieporównywalna sytuacja.

Natomiast w kwestii związanej z adwokatem, rozumiem, że można uznać czynnik jakim jest długotrwałość postępowania za czynnik na pewno zniechęcający. Z drugiej strony, pozwolę sobie odwrócić to rozumowanie. Czy tym samym wypłacanie zaliczek nie będzie czynnikiem zachęcającym do przedłużenia postępowań z racji tego, że te wynagrodzenia... Czyli zachęcającym do tego, aby koncentrować materiał dowodowy, żeby jakby tutaj doprowadzić do szybkiego rozstrzygnięcia? Powiedziałabym, że te argumenty mogą być traktowane obustronnie.

Niezależnie od tego, tak jak tutaj starałam się państwu przedstawić stanowisko Ministra Sprawiedliwości, mogę je tylko po prostu na koniec podtrzymać.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Jasne, pani rola jest w tej sprawie oczywista. Natomiast w moim przekonaniu, tak jak wskazuje ekspert Biura Analiz Sejmowych: „Analiza petycji prowadzi do wniosku, że wyżej wskazana propozycja oparta została na trafnym rozpoznaniu obowiązującego stanu prawnego”. Sąd jest gospodarzem postępowania. Sąd nie będzie dopuszczał do przedłużania. Natomiast sąd w Łodzi wyraźnie pokazał, że nawet nie rozważa czy można by, czy należałoby, czy adwokatowi przysługiwałaby ta zaliczkowa wypłata, tylko sąd jasno stwierdza, że nie ma w ogóle takiego prawa, nie ma normy umożliwiającej mu rozważenie tego. W moim przekonaniu, to wymaga takiej analizy i wymaga wprowadzenia takiego uelastycznienia przepisów, żeby sąd, będąc gospodarzem procesu, gospodarzem postępowania mógł ocenić, w której sytuacji należy zaliczkowo wypłacić to wynagrodzenie. Taka sztywność przepisów w tym zakresie jest nieuzasadniona i myślę, że tu nie ma co rozważać różnych obaw, że adwokat w związku z tym będzie przedłużał postępowanie. Zupełnie nie w tym kierunku powinny iść nasze analizy.

Dlatego proponuję uznać tę odpowiedź za niewystarczającą i wystąpić do Ministra Sprawiedliwości o rozważenie tych sytuacji, które by jednak uzasadniały, aby sąd miał tego typu uprawnienie i mógł wypłacać zaliczkowo. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję. Dziękujemy pani.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę przedstawiciela Ministra Rozwoju i Technologii o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 133 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie opłat ponoszonych przez członków spółdzielni przy ustanowieniu lub przeniesieniu własności lokalu oraz objęcia stawkami taksy notarialnej podatku VAT.

Kto z państwa? Widzimy panią Szydłowską.

**Zastępca dyrektora Departamentu Mieszkalnictwa Ministerstwa Rozwoju i Technologii
Anna Szydłowska:**

Dzień dobry. Anna Szydłowska, zastępca dyrektora Departamentu Mieszkalnictwa w Ministerstwie Rozwoju i Technologii.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Witamy panią dyrektor.

Zastępca dyrektora Departamentu Mieszkalnictwa MRiT Anna Szydłowska:

Dzień dobry. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, my zidentyfikowaliśmy, że tak naprawdę petycja dotyczy kwestii związanych z opłatami pobieranymi przez Bank Gospodarstwa Krajowego, jeżeli chodzi o przekształcanie w odrębną własność lokatorskich praw do lokali mieszkalnych w budynkach powstałych ze środków zlikwidowanego w tym momencie Krajowego Funduszu Mieszkaniowego. Jeżeli chodzi o budynki budowane bez wykorzystania wsparcia ze środków z budżetu państwa nie otrzymywaliśmy w ogóle takich zgłoszeń, że istnieją jakieś problemy w tej kwestii. Zatem odpowiedź ministra skupiła się wyłącznie na tego typu lokalach.

Kredyty ze środków Krajowego Funduszu Mieszkaniowego były udzielane towarzystwom budownictwa społecznego i spółdzielniom mieszkaniowym przez Bank Gospodarstwa Krajowego. Dotyczyły finansowania przedsięwzięć inwestycyjno-budowlanych, obejmujących budynki z lokalami mieszkalnymi budowanymi na wynajem lub oddawanymi do użytku na zasadach spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu. Nie było tam możliwości wyodrębnienia lokali na własność lub przekształcenia prawa do lokali spółdzielczych we własnościowe prawo. Tym samym umowy kredytu dotyczyły jedynie całego przedsięwzięcia, nie zaś poszczególnych lokali mieszkalnych.

Taką możliwość wyodrębniania na własność tych kredytowanych lokali wprowadzono w 2011 r. Wtedy w Banku Gospodarstwa Krajowego zostały wdrożone procedury pozwalające na obsługę procesu wyodrębniania tych lokali z dokonaniem podziału zadłużenia i umorzenia na poszczególne mieszkania, proporcjonalnie do ich rzeczywistej powierzchni użytkowej i do udziału w łącznej powierzchni użytkowej mieszkań kredytowanych w ramach umowy.

Wystąpiliśmy do Banku Gospodarstwa Krajowego i zgodnie z informacjami, które bank nam przekazał, opłaty, które pobierał za wykonanie tych czynności są zgodne z przepisami ustawy Prawo bankowe. Wysokość opłat jest określona w taryfie opłat i prowizji za czynności bankowe w BGK. Ustalenie tych opłat zostało poprzedzone szczegółową analizą, jeżeli chodzi o pracochłonność tego procesu rozpatrywania wniosków i kosztów, jakie bank będzie ponosił w procesie ich obsługi.

Należy też podkreślić, że stroną tych kredytów są towarzystwa budownictwa społecznego i spółdzielnie mieszkaniowe, a nie konkretni najemcy czy lokatorzy tych mieszkań. W związku z tym, jeżeli chodzi o obowiązek zachowania tajemnicy bankowej, tutaj nie istnieje możliwość udostępniania przez bank informacji o kredycie bezpośrednio członkom spółdzielni.

W następnych latach, po różnych wystąpieniach spółdzielni m.in. do Rzecznika Praw Obywatelskich i w związku z interpelacjami poselskimi, w Banku Gospodarstwa Krajowego zostały wprowadzone pewne uproszczenia procedury rozpatrywania wniosków, co doprowadziło do obniżenia poziomu pobieranych opłat. Jeżeli chodzi o te uproszczenia, to były dwa rozwiązania. Przede wszystkim chodziło o zawieranie z kredytobiorcą jednego aneksu do umowy kredytu, za który pobierana jest jednorazowa opłata. Natomiast drugą rzeczą było wprowadzenie możliwości złożenia wniosku odnośnie do jednego albo dowolnej liczby lokali bez zwielokrotniania opłaty za właśnie liczbę tych lokali, czyli opłata jest wówczas jedna. Natomiast z informacji, jakie otrzymaliśmy z banku wynika,

że bardzo wiele spółdzielni nie korzysta z takiej możliwości, składa pojedyncze wnioski na pojedyncze mieszkania, co skutkuje tym, że za każdym razem pobierana jest opłata.

Z kolejnych informacji z banku wynika, że przekonanie członków spółdzielni o zawyżonej wysokości opłat może wynikać z niewłaściwej interpretacji zapisów taryfy opłat, ponieważ występuje powszechne założenie, że wyodrębnienie każdego lokalu wiąże się z koniecznością zawarcia z bankiem aneksu oraz uiszczenie opłaty za analizę wniosku. Członkowie spółdzielni również przedstawiają kalkulacje, z których wynika, że te opłaty są ustalone na maksymalnych wartościach. Natomiast w praktyce bank bardzo rzadko pobiera te najwyższe opłaty, to są najbardziej skomplikowane przypadki, których rozpatrzenie trwa najdłużej. Opłaty, które mogą być przypisane do konkretnego, wyodrębnionego lokalu, czyli opłata za wystawienie zaświadczenia o zadłużeniu lub umorzeniu przypadającym na lokal oraz wystawienie oświadczenia o spłacie zadłużenia albo umorzenia przypadającego na ten lokal są teraz stosunkowo niskie, wynoszą odpowiednio 100 i 50 zł, więc uważamy, że nie powinno to stanowić dużego problemu, jeżeli chodzi o umorzenie tych opłat.

Ministerstwo wystąpiło do banku również z zapytaniem o możliwość ustalenia jednolitej opłaty za wyodrębnienie pojedynczego lokalu. Natomiast bank nie widzi takiej możliwości, ponieważ takie działanie ograniczyłoby jego uprawnienia do pokrywania kosztów ponoszonych przy obsłudze procesu. Wobec takich wyjaśnień ministerstwo również nie dostrzega potrzeby podjęcia działań legislacyjnych w tym zakresie.

Jeżeli chodzi o drugą kwestię podniesioną w petycji, dotyczącą maksymalnych stawek taksy notarialnej i kwoty podatku VAT, jest to właściwość Ministra Sprawiedliwości, który przekazał nam również swoje stanowisko, więc również je przytoczę.

Minister Sprawiedliwości konsekwentnie prezentował stanowisko od chwili wejścia w życie przepisów ustawy Prawo o notariacie oraz kolejnych rozporządzeń dotyczących ustalenia maksymalnych stawek taksy, a także przepisów dotyczących podatku VAT, że wynagrodzenie notariusza określone w rozporządzeniu w sprawie maksymalnych stawek stanowi kwotę netto i podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług. Dotychczasowa interpretacja przepisów oraz utrwalona praktyka doliczania przez notariuszy stawki podatku VAT do stawek taksy nie budziła nigdy wątpliwości. Zgodnie z § 5...

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Pani dyrektor, mamy tę odpowiedź na piśmie, więc myślę, że nie trzeba jej cytować. Co jeszcze istotnego zechciałaby pani dodać?

Zastępca dyrektora Departamentu Mieszkalnictwa MRiT Anna Szydłowska:

Może bym powiedziała takie podsumowanie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

To poproszę o takie podsumowanie, tak.

Zastępca dyrektora Departamentu Mieszkalnictwa MRiT Anna Szydłowska:

Minister Sprawiedliwości również nie widzi potrzeby wprowadzenia zmian i stoi na stanowisku, że dotychczasowa wykładnia, interpretacja są jasne i nie budzą wątpliwości. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Proszę o pana stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Pani przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, pani dyrektor, odpowiedź oczywiście uwzględnia całą sytuację zarówno w kwestii pierwszej, jak i drugiej części petycji. Natomiast pozostaje mi pewien niedosyt, panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, w dalszym ciągu zarządzanie nieruchomością – bo to w takim szerszym znaczeniu te wszystkie czynności składają się na zarządzanie nieruchomością – jest w Polsce bardzo drogie i koszt uzyskania dokumentów będących podstawą jakiegoś wpisu jest znacznie wyższy niż koszt samego wpisu.

Nie wiem czy dobrze zrozumiałem, ale zarówno jedno, jak i drugie ministerstwo nie zamierza dokonywać zmian w tym zakresie. Myślę, że jednak warto byłoby zrobić analizę nie tylko zmian samej taksy, ale także analizę różnych czynności, których wykonanie być może w inny sposób okazałyby się znacznie tańsze, co poprawiłoby z jednej strony sam komfort zarządzania nieruchomością. Po drugie, czasami opłaty notarialne i wszystkie inne odstraszały właścicieli, użytkowników od uregulowania stanu prawnego i w związku z tym ten stan prawny bardzo często znacznie odbiega od stanu faktycznego. Prosiłbym jeszcze o uzupełnienie, czy w ogóle są jakieś analizy w tym kierunku, które umożliwią nie tylko zmianę samej taksy, ale właśnie być może innego podejścia, aby to było tańsze. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy pani dyrektor zechciałaby się pani odnieść do tych pytań?

Zastępca dyrektora Departamentu Mieszkalnictwa MRiT Anna Szydłowska:

Jeżeli chodzi o kwestię taksy notarialnej, to posiadam upoważnienie od ministra rozwoju, a nie ministra sprawiedliwości, więc nie chciałabym się wypowiadać w imieniu ministra. Natomiast jeżeli chodzi o zakres, to nie dostajemy takich sygnałów, żeby tutaj coś było nie tak w tej kwestii.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Pani pośle, zatem pana rekomendacja?

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Pani przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, proponuję w tej chwili uznać, że jest to znaczący sygnał, że coś jest nie tak. Rozumiem, że ministerstwo dokona stosownych analiz, a my uznamy, że w tym momencie przyjmujemy odpowiedź. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Zatem jest rekomendacja by przyjąć przedstawioną odpowiedź. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła odpowiedź.

Dziękujemy, pani dyrektor.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę przedstawiciela Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 135 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie przepisów ustawy z 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Pan dyrektor, prosimy.

Dyrektor Departamentu Porządku Publicznego MSWiA Mariusz Cichomski:

Pani przewodniczący, szanowni państwo, jeśli pan przewodniczący pozwoli, jako że na co dzień realizuję sprawy związane z działem sprawy wewnętrzne, to przekazałbym głos przedstawicielowi Departamentu Administracji Publicznej panu naczelnikowi Cezaremu Zarembie, który...

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Tak, proszę, oczywiście, panie dyrektorze. Prosimy pana naczelnika.

Dyrektor Departamentu Porządku Publicznego MSWiA Mariusz Cichomski:

Dziękuję uprzejmie.

Naczelnik w Departamencie Administracji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Cezary Zaremba:

Dzień dobry. Szanowni państwo, Wysoka Komisjo, Cezary Zaremba, Departament Administracji Publicznej. Dezyderat 135 dotyczył petycji w sprawie uchylenia art. 15 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji albo wprowadzenia obowiązku zwrotu stronie kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji w przypadku opóźnienia w załatwieniu sprawy.

W tym zakresie MSWiA podziela wnioski i uzasadnienie, zawarte w opinii prawnej Biura Analiz Sejmowych w Kancelarii Sejmu z dnia 29 grudnia 2020 r. W szczególności należy wskazać, że istnieją prawne możliwości dyscyplinowania organów w przypadku przewlekłości, opieszałości, można wymienić grzywnę jaką sąd może wymierzyć orga-

nowi, ewentualnie przez sąd kwoty na rzecz strony. Należy też dodać, że koszty ponagień są to niewielkie koszty rzędu kilku złotych i w przypadku uchwalenia takiego przepisu te koszty operacyjne związane ze zwrotem tej kwoty przewyższałyby najprawdopodobniej taki ewentualny zysk dla obywateli. Tak jak mówiłem, to zostało też zawarte w opinii prawnej Biura Analiz Sejmowych, którą MSWiA popiera w całej rozciągłości, zarówno co do wniosków, jak i uzasadnienia. Tak że pozwolę sobie na tym zakończyć. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu naczelnikowi. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Proszę o pana stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, istotnie koszty związane z ponagleniem są znikomym ułamkiem w stosunku do strat, które wynikają z tytułu przedłużającego się postępowania. Wydaje mi się, że problem leży nieco w innym miejscu. Zresztą to wynika z odpowiedzi, że wprowadzenie takich przepisów, to jest bardziej takie bardziej leczenie objawowe niż przyczynowe. W związku z tym proponuję przyjąć odpowiedź na ten dezyderat. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa ma uwagi do tej sprawy? Nie słyszę. Czy są uwagi wobec rekomendacji by przyjąć przedstawioną odpowiedź? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła odpowiedź.

Przechodzimy do kolejnego punktu, przechodzimy do petycji. Proszę pana posła Marcina Duszka o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego w zakresie przyznania uprawnień do ulgowych przejazdów aplikantom radcowskim, adwokackim, notarialnym i komorniczym.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja, o której wspomniał pan przewodniczący, mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wymogi formalne. Autor petycji wnosi o zmianę ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego w zakresie przyznania uprawnień do ulgowych przejazdów aplikantom radcowskim, adwokackim, notarialnym i komorniczym. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Czy pan Krzysztof Pater zechciałby przedstawić stanowisko do tej petycji?

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Przepraszam, miałem przez chwilę jakieś problemy. Jesteśmy w postępowaniu egzekucyjnym w administracji?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Nie, jesteśmy przy tych ulgach w transporcie zbiorowych dla aplikantów, radcowskich...

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Już właściwie bez przerwy kolejne grupy społeczne składają wnioski o ulgi przejazdowe. Ulgi przejazdowe są właściwie bardzo trudne – z wyjątkiem bardzo małych grup – do wyśzacowania. Ponadto każda kolejna ulga, przyznana każdej kolejnej grupie społecznej powoduje porównywanie się do potencjalnych kolejnych grup i można powiedzieć, że stanowi to swoistą lawinę. W Polsce mieliśmy takie sytuacje, że doklejanie do pewnych świadczeń kolejnych grup powodowało, że w pewnym momencie ci jakby pierwotni beneficjenci, którzy byli uznawani za ustawodawcę za najbardziej potrzebujących czy najbardziej wskazanych do korzystania z określonego rozwiązania np. typu ulgi, w pewnym momencie po prostu byli tych ulg pozbawiani albo ograniczano im, bo system nie był wydolny finansowo. Dlatego uważam, że na ten moment nie należy tego systemu rozbudowywać o kolejne grupy społeczne.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Myślę, że z tym się wiąże też kwestia, o której wspominał przedstawiciel MSWiA w poprzedniej sprawie, że obsługa takiego systemu często kosztuje i często rażąco w proporcji do tych środków ulgi kosztuje znacznie więcej.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie zabrać? Nie słyszę. Poproszę zatem pana posła o końcową rekomendację.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, wnoszę o nieuwzględnianie żądania będącego przedmiotem petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja postanowiła nie uwzględnić żądania zawartego w przedstawionej petycji.

W kolejnym punkcie ponownie proszę pana posła Marcina Duszka o przedstawienie petycji. Tym razem w sprawie zmiany ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług w zakresie określenia podatków tego podatku.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Wysoka Komisjo, panie przewodniczący, petycja w sprawie zmiany ustawy o podatku od towarów i usług mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wymogi formalne. Przedmiotem tejże petycji jest zmiana ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług polegająca na objęciu tym podatkiem jedynie nabywców towarów lub usług wymienionych w art. 111 ust. 1 ustawy o VAT, czyli przez nabywców, dla których sprzedaż powinna być ewidencjonowana przy zastosowaniu kasy rejestrującej. Proponowana zmiana ma wyeliminować wady obecnego systemu, jak twierdzi autor petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Pana Krzysztofa Patera poprosiłbym o stanowisko.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Przed wszystkim Biuro Analiz Sejmowych precyzyjnie wskazuje, że to rozwiązanie stoi w sprzeczności z przepisami dyrektywy Unii Europejskiej i już z tego powodu nie powinno być przyjęte. Natomiast patrząc merytorycznie na propozycję, czyli odpowiadając sobie na pytanie, co by było, gdyby nie było tej dyrektywy, to trzeba powiedzieć, że to jest w istocie propozycja zastąpienia podatku VAT swoistym podatkiem obrotowym i to pobieranym wyłącznie na etapie sprzedaży towaru lub usługi finalnemu konsumentowi. Oczywiście jest to zmiana o charakterze bardzo systemowym, bardzo horyzontalnym, w zasadzie trzeba by sobie postawić pytanie, czy ona w ogóle możliwa jest do wypracowania, jeżeli chodzi o skutki finansowe. Dlatego proponuję nieuwzględnienie żądania zawartego w petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Poproszę zatem o końcową rekomendację.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, wnoszę o nieuwzględnianie żądania będącego przedmiotem tejże petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu posłowi. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja postanowiła nie uwzględnić żądania zawartego w przedstawionej petycji.

W kolejnym punkcie ponownie proszę pana posła Marcina Duszka o przedstawienie petycji. Tym razem w sprawie zmiany ustawy z 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń w zakresie penalizacji wprowadzania w błąd innych osób z przyczyn uzasadnionych ich interesem.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowni państwo, Wysoka Komisjo, petycja w sprawie zmiany Kodeksu wykroczeń mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wymogi formalne. Przedmiotem petycji jest dodanie do ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń art. 107b o treści: „Kto okłamuje, oszukuje lub w inny sposób wprowadza w błąd inną osobę i przed, w trakcie lub bezpośrednio po popełnieniu takiego oszustwa powołuje się na dobre intencje względem osoby oszukiwanej podlega karze ograniczenia wolności lub aresztu”. Jak wskazuje wnioskodawca, w dzisiejszych czasach często dochodzi do kłamstw i oszustw tłumaczonych dobrymi chęciami względem osoby oszukiwanej. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Poproszę zatem naszego stałego doradcę, pana Krzysztofa Patera.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Wnioskodawca nie przedstawił rozwiniętego uzasadnienia, wnioskodawca nie przedstawił przykładów. W związku z tym trzeba to oceniać wyłącznie na podstawie proponowanego tekstu, a w tym wypadku, moim zdaniem, Biuro Analiz Sejmowych ma rację, iż penalizacja takich zachowań może odbywać się w wielu wypadkach na podstawie art. 286 Kodeksu karnego, gdy być może są jeszcze jakieś inne szczególne przesłanki, ale to nie wynika z petycji. Dlatego wydaje się, że nie ma potrzeby podejmowania inicjatywy legislacyjnej w tym zakresie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Proszę pana posła o końcową rekomendację.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, wnoszę o nieuwzględnianie żądania będącego przedmiotem tejże petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja postanowiła nie uwzględnić żądania zawartego w przedstawionej petycji.

W kolejnym punkcie ponownie proszę pana posła Marcina Duszka. Tym razem o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług w zakresie wysokości stawki podatku w przypadku sprzedaży towarów wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez polskiego przedsiębiorcę.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja, o której wspomniał pan przewodniczący, mieści się również w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wymogi formalne. Przedmiotem petycji jest zmiana ustawy polegająca na wprowadzeniu zerowej stawki podatku dla sprzedaży towarów wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez polskiego producenta. Wnioskodawca proponuje w tym celu dodanie w art. 41 ust. 2b w brzmieniu: „Sprzedaż towarów wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez polskiego producenta, objęta jest stawką 0%”.

Jak wynika z uzasadnienia petycji, proponowana zmiana obniży ceny produktów produkowanych w Polsce, zwiększając ich atrakcyjność na rynku. Zyska również na tym polska gospodarka, a konsumenci będą mogli kupić produkty lepszej jakości, za niższą cenę. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę.

Poproszę zatem pana Krzysztofa Patera o stanowisko.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Są dwa zasadnicze powody, dla których ta petycja nie może zostać zrealizowana. Po pierwsze, podważa ona fundamentalną zasadę Unii Europejskiej, czyli koncepcji wspólnego rynku i związanego z tym zakazu preferencji dla tzw. podmiotów krajowych.

Ponadto z punktu widzenia ekonomicznego istota tej propozycji jest to faktyczne obniżenie przychodów budżetu z tytułu podatku VAT. Tak więc rekomenduję nieuwzględnienie żądania.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Poproszę pana posła o końcową rekomendację.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, również wnoszę o nieuwzględnianie żądania będącego przedmiotem tejże petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja postanowiła nie uwzględnić żądania zawartego w przedstawionej petycji.

W ostatnim punkcie tego posiedzenia proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie wyborów członków Krajowej Rady Sądownictwa oraz Prokuratora Generalnego.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, wnoszący petycję proponuje, aby w celu demokratyzacji instytucji Prokuratora Generalnego i Krajowej Rady Sądownictwa wprowadzić wybieranie tych osób w wyborach powszechnych. Do petycji dołączony jest projekt stosownych zmian ustawowych. Wnoszący petycję także uzasadnia – i myślę, że słusznie – że wszystkie rozwiązania, które są, mają swoje określone wady.

Do petycji dołączona jest opinia Biura Analiz Sejmowych, która szczegółowo analizuje problem i wskazuje, że to jest dosyć trudny problem. Jego rozwiązanie, wydaje mi się, że w tym momencie leży poza możliwościami Komisji. Chciałem zwrócić uwagę, że od czasu do czasu pojawiają się różne projekty i pomysły związane z wyborami zarówno sędziów, jak i członków Krajowej Rady Sądownictwa. Jednak wydaje mi się, że stworzenie w tym momencie oddzielnych wyborów do Krajowej Rady Sądownictwa i wyboru Prokuratora Generalnego, te wybory nie cieszyłyby się zbyt dużym zainteresowaniem i w niewielkim stopniu mogłyby to wpłynąć na demokratyzację. Również nie bardzo sobie wyobrażam prowadzenie kampanii wyborczej przez Krajową Radę Sądownictwa czy też Prokuratora Generalnego. Natomiast przyłączenie, ponieważ z petycji nie wynika, że to mają być oddzielne wybory, tylko przyłączenie do innych wyborów, które cieszą się większą frekwencją jak wybory parlamentarne czy też wybory prezydenckie, czy nawet samorządowe, może spowodować, że te wybory będą traktowane marginalnie. Dlatego głosy, jeżeli będą oddawane, to mogą być oddawane przy okazji, a nie w sposób taki, w jaki powinny być oddawane w wyborach.

Należy podziękować składającemu petycję za ten nakład pracy i bardzo trafne określenia dotyczące wad zarówno tego systemu wyboru Krajowej Rady przez Sejm, jak i przez samych sędziów, podobnie Prokuratora Generalnego. Tyle w tym momencie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę.

Poproszę zatem pana Krzysztofa Patera o stanowisko.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Niezależnie od istoty merytorycznej, to patrząc operacyjnie na tę propozycję, jest to w zasadzie idea. Natomiast jakiegokolwiek tworzenie rozwiązań dotyczących wyborów powszechnych wymaga rozstrzygnięcia de facto takich samych problemów, jakie są rozstrzygnięte w Kodeksie wyborczym, wcale niekoniecznie tak samo. Przykładowo, kwestia kampanii wyborczej kandydatów, kwestia finansowania tego, kwestia sprawozdawczości, kwestia ewentualnie podpisów, rejestracji kandydatów, dziesiątki innych problemów. Autor nie przedstawił życzenia żadnych propozycji w tym zakresie. Komisja nie ma instrumentów do tego, żeby na podstawie kierunkowej idei opracowywać szczegółowe rozwiązania. Dlatego nie wydaje się możliwe uwzględnienie tego żądania. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Proszę zatem pana posła o rekomendację.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, niewątpliwie ten projekt spowodowałby znacznie rzadsze powoływanie się w uzasadnieniach wyroków na wyroki tych sędziów, którzy później decydują o awansie tego sędziego, bo jest to niestety dosyć powszechne. Natomiast w tym momencie nie widzę możliwości podejmowania działań w ramach prac Komisji. Również wystąpienie z dezyderatem wydaje mi się bezcelowe, dlatego bo to wymaga pewnej decyzji politycznej, a nie decyzji technicznej, jaką może podjąć Komisja. Wydaje mi się, że ta petycja winna być skierowana bardziej do czynników politycznych niż czynnika technicznego, jakim jest Komisja do Spraw Petycji. Dziękuję bardzo. Proponuję nie uwzględniać żądania.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Chciałbym dołączyć się do tego głosu. Też uważam, że na początku ustaliliśmy, iż tryb petycyjny ma charakter uzupełniający, pomocniczy i tego typu kwestie powinny być rozstrzygane w trybie podstawowym, w jednym z tych trybów podstawowych, a zatem inicjatywy legislacyjnej czy to grupy posłów, czy to prezydenta itd, a nie w trybie petycyjnym.

Jest zatem rekomendacja, byśmy nie uwzględnili żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją o nieuwzględnieniu żądania zawartego w przedstawionej petycji.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. Bardzo dziękuję wszystkim za udział. Po kilkuminutowej przerwie technicznej o godz. 10:30 rozpoczniemy kolejne 103. posiedzenie naszej Komisji. Dziękuję. Zamykam posiedzenie Komisji.